

VERSLAG
van de
SUB-WERKGROEP "HARING"

-o-o-o-o-

In de jongste jaren is de haringaanvoer in België sterk achteruitgelopen ; dit wordt aangetoond in tabel 1.

Tabel 1 - Haringaanvoer in België,
1948-62 (a)

Jaren	Volle haring			IJle haring			Totaal		
	Ton	1.000F	Gem. prijs	Ton	1.000F	Gem. prijs	Ton	1.000F	Gem. prijs
1948	14.501	47.775	3,29	7.880	15.385	1,95	22.381	53.160	2,38
1949	9.227	24.113	2,61	7.595	13.866	1,83	16.822	37.979	2,26
1950	7.765	25.402	3,27	2.662	7.233	2,72	10.427	32.635	3,13
1951	6.496	24.626	3,79	1.561	5.209	3,34	8.057	29.835	3,04
1952	8.300	24.662	2,97	5.716	16.813	2,94	14.016	41.475	2,96
1953	10.496	30.568	2,91	5.944	13.211	2,22	16.440	43.779	2,66
1954	6.719	21.614	3,22	10.080	21.767	2,16	16.799	43.381	2,58
1955	13.353	45.197	3,38	6.448	20.503	3,18	19.801	65.700	3,32
1956	5.104	24.612	4,82	3.493	13.457	3,85	8.597	38.069	4,43
1957	2.287	9.498	4,15	766	3.875	5,06	3.053	13.373	4,38
1958	1.724	11.587	6,72	685	3.642	5,31	2.409	15.229	6,32
1959	2.037	11.262	5,53	1.082	4.277	3,95	3.119	15.539	4,98
1960	2.109	9.911	4,70	1.585	5.475	3,45	3.694	15.386	4,16
1961	2.012	9.760	4,85	1.262	3.688	2,92	3.274	13.448	4,11
1962	1.036	9.631	9,30	356	2.311	6,50	1.392	11.942	8,58

(a) Bron : N.I.S.

Zoals uit de tabel blijkt, bedroeg de totale aanvoer van haring in de jaren 1958-62 ca 12,41% van het topjaar 1948 en ca 14,03% van dit van 1955. Zowel de vangsten van volle als van ijle haring kenden een terugloop ; ten opzichte van 1955 beliep voor 1958-62 de achteruitgang van volle haring 86,64% en van ijle haring 84,58%.

De gemiddelde aanvoerprijzen kenden sedert 1948 ups en downs. Voor volle haring liep de gemiddelde aanvoerprijs van 3,29 F per kg in 1948 over 2,91 F in 1953, 6,72 F in 1958 tot 9,30 F in 1962 ; voor ijle haring bedroeg de gemiddelde aanvoerprijs 1,95 F per kg in 1948, 2,16 F in 1954, 5,31 F in 1958 en 6,50 F in 1962.

Zoals verder zal blijken, is de vermindering van de haringvangsten in België aan diverse oorzaken toe te schrijven. Het gevolg van deze toestand is evenwel dat de verwerkende bedrijven voor een ernstig bevoorradersprobleem zijn gesteld : zij kunnen in eigen land de grondstof niet meer aankopen en zij moeten, om hun activiteit op peil te kunnen houden, zich in het buitenland gaan bevoorraden ; de jongste jaren (1958-61) bedroeg de invoer van verse haring aldus jaarlijks ca 8 mln kg en deze van gezouten haring ca 10 mln kg. Deze bevoorrading in het buitenland schept een dubbel nadeel, nl. (a) de afhankelijkheid inzake prijs en kwaliteit en (b) de ongelijke concurrentiemogelijkheden met de buitenlandse afgewerkte produkten.

De werkgroep heeft deze aspecten als achtergrond gesteld en heeft uitgezien om het haringprobleem biologisch, technisch en economisch te benaderen. Uit dit onderzoek zijn dan een aantal voorstellen op korte en lange termijn geformuleerd kunnen worden.

§ 1. Biologische aspecten van de haringvisserij.

In de werkgroep werden vooreerst enkele biologische aspecten van de haringvisserij (vangst, seizoenen, visserijintensiteit, biologie van de haring enz.) onderzocht.

Verder heeft de werkgroep kunnen vaststellen dat in de Noordzee de haringaanvoer in de jongste jaren fel is verminderd niettegenstaande de visserijintensiteit en de modernisering van het vangapparaat is toegenomen (zie tabel 2) (1). Wanneer de aanvoer in 1948 op 100 wordt gesteld, dan blijkt dat de vangsten in 1960 op 50,3 % zijn teruggevallen.

Tabel 2 - Totale Noordzeevangst, 1948-60 (a)

Jaren	Ton	%
1948	1.290.509	100,00
1949	1.057.156	81,92
1950	1.071.467	83,03
1951	1.220.216	94,55
1952	1.145.195	88,74
1953	1.211.390	93,87
1954	1.296.784	100,49
1955	1.370.144	106,17
1956	1.292.487	100,15
1957	964.555	74,74
1958	720.330	55,82
1959	801.266	62,09
1960	649.507	50,33

(a) Met uitzondering van Polen en U.S.S.R.

Bron : Bulletin Statistique des Pêches Maritimes (Kopenhagen)

(1) In bijlage is de evolutie van de aanvoer per land weergegeven.

Een verdere analyse van de vangsten van de Noordzee wees uit dat in het zuidelijk gebied van de Noordzee, gebied dat voor de Belgische haringvisserij van overwegend belang is, de aanvoer bijzonder sterk daalde, nl. in 1960 tot 8,5 % van de vangsten van 1948 (zie tabel 3) (1).

Tabel 3 - Haringvangsten in de zuidelijke Noordzee door landen (a) die de haringvisserij in het gebied als hun domein beschouwen, 1948-60

Jaren	Ton	%
1948	157.273	100,00
1949	105.796	67,27
1950	(b)	
1951	(b)	
1952	75.338	47,90
1953	85.890	54,61
1954	62.979	40,04
1955	45.302	28,80
1956	33.129	21,06
1957	28.593	18,18
1958	20.258	12,88
1959	19.216	12,22
1960	13.348	8,49

(a) België, Frankrijk en Engeland

(b) Franse aanvoer ontbreekt

Bron : Bulletin Statistique des Pêches Maritimes (Kopenhagen)

Als voornaamste faktoren die een invloed kunnen hebben op het rendement van de haringvisserij in de zuidelijke Noordzee zijn te citeren :

1. Het waterregime.-

De haringlarven zijn pelagisch en worden door de getijstromingen medegevoerd. Naar gelang de richting en

(1) In bijlage is de evolutie van de aanvoer per land weergegeven.

de sterkte van deze stromingen komen zij terecht in gebieden die voor hun ontwikkeling voor- of nadelig kunnen uitvallen.

In geval van nadelige levensvoorwaarden, zal het sterftecijfer van de larven een zeer hoog peil bereiken, met het gevolg dat de uitbating van de commerciële stock het productievermogen ervan verre zal overtreffen en aldus niet bijtijds door jonge generaties zal worden aangevuld. De weerslag hiervan kan zich gedurende een aantal opeenvolgende seizoenen laten gelden. Het geldt hier evenwel een natuurverschijnsel waaraan de mens niet kan verhelpen.

2. De visserijen.-

a) De visserij in kweekgebieden.

Deense en Duitse vissers beoefenen druk de visserij op de Blødegwend, die gelegen is ter hoogte van de Deense kust. Deze grond wordt als een zeer belangrijke kweekplaats van de Noordzee-haring beschouwd. De haringen die de vangsten samenstellen, zijn ongeslachtsrijp en (hun lengte is begrepen tussen 15 tot 20 cm) worden uitsluitend voor industriële doeleinden (vismeel en visolie) bestemd. De jaarlijkse vangst overtreft de 100.000 ton, gewicht dat een vernieling van ruimschoots twee miljard individuen vertegenwoordigt. Het staat buiten twijfel dat zo een geweldige hecatombe van jonge visjes de normale hernieuwing van de commerciële stock in het gedrang kan brengen.

b) De visserij in paaigebieden.

De sector Sandettie en het oostelijk gebied van het Engelse Kanaal vormen voor de zuidelijk Noordzee-haring zeer belangrijke paaigrenzen. Vóór de oorlog werden deze gebieden slechts door Franse en Belgische vissers tijdens het paaiseizoen bevestigd. Sedert de oorlog werden deze paaiconcentraties hoe langer hoe drukker ook door vissers uit Nederland, Duitsland, Polen en Rusland uitgebaat; hierdoor is de intensiteit van de visserij op deze gronden sedert enkele jaren meer dan verdubbeld. Het valt te betwijfelen dat de stock van de zuidelijk Noordzee-haring tegen zo een sterke verhoging van de visserijintensiteit is opgewassen.

c) De modernisering van het vangapparaat.

Zodra een vermindering van de seizoenproductie wordt vastgesteld, is men geneigd dit tekort te vergoeden door een grotere visserijintensiteit en vooral door de modernisering van het vangapparaat. Het is op deze manier dat men tot nog toe de schaarste van de seizoenvangsten te vergeefs heeft trachten op te lossen. De meeste van de haringsexperten die zich sedert jaren met deze kwestie onledig houden, zijn van mening dat onze haringstock met overbevissing bedreigd is en indien deze zienswijze de juiste is, dan zou de grotere visserijintensiteit en de modernisering van het vangapparaat de verarming van de haringvoorraad in de hand werken.

Uit deze afbakening van de factoren kan de werkgroep als besluit formuleren :

Gezien vissers van verscheidene landen in de meest kwetsbare gebieden de haringvisserij druk beoefenen, hebben zij allen in zekere mate tot de huidige crisis bijgedragen. De oplossing ervan kan dan ook slechts op internationaal vlak overwogen worden. Daarom zou het haringprobleem bij de Commissie van de Visserijen in de N.O. Atlantische Oceaan dienen aanhangig te worden gemaakt ; dit is de enige internationale instantie die terzake bevoegd is.

Deze Commissie zou zich kunnen wenden tot de Internationale Raad voor het Onderzoek der Zee en hem vragen een onderzoek in te stellen naar alle oorzaken van de aanhoudende en onrustwekkende haringscrisis in de zuidelijke Noordzee, alsook de maatregelen te willen overwegen om eraan te verhelpen.

Gesteund op het advies van de Raad zou de Commissie met kennis van zaken de nodige schikkingen kunnen treffen om de toestand zoveel mogelijk te verhelpen.

De werkgroep wil evenwel opmerken dat de procedure zeer lang kan aanlopen, zodat uit deze richting op korte termijn geen resultaten te verwachten zijn.

§ 2. Technische aspecten bij de haringvisserij.

De problemen die met het vangen van haring verband houden, zijn vanzelfsprekend afhankelijk van de haringstapel zelf en het is een natuurlijke evolutie dat men de

vangstterugloop poogt te ondervangen door technische verbeteringen (aanpassing netten, schepen en vermogen).

De toestand is zo dat in de buurlanden in de jongste jaren de vloot totaal werd vernieuwd. Dit heeft meegebracht dat deze nieuwe eenheden, met grotere vermogens :

- (a) grotere snelheden tijdens het vissen kunnen verwezenlijken ;
- (b) grotere netten kunnen slepen en
- (c) grotere snelheden tijdens de vrije vaart kunnen ontwikkelen (hetgeen van belang is voor het opsporen van haringbanken of --scholen).

Daarenboven kunnen deze vaartuigen nieuwe technieken aanwenden voor het vieren en halen van de netten, waaruit meteen een grote tijdsbesparing voortvloeit.

Deze vier punten dragen ongetwijfeld in ruime mate bij tot een verhoging van de vangstkapaciteit van deze schepen.

De Belgische vaartuigen hebben momenteel minder en minder interesse om op haring te vissen ; de haringvloot is geslonken tot :

(a) vier schepen, welke voornamelijk in het Noorden van Engeland en op de Small's met haring-bodemnetten op haring vissen (perioden ± juli-oktober) en

(b) negen koppels, welke het Kanaal en de Sandettie bevissen.

Uit deze geringe belangstelling resulteert dat de visserijinspanning van de Belgische haringvissers de jongste tijd sterk is verminderd (zie tabel 4).

Tabel 4 - Evolutie van de vangsten met betrekking tot de visserij-inspanning

Seizoen	Visserij met de bordentreil(1)					Visserij met de pelagische treil(2)				
	Aantal vaartuigen	Aantal reizen	Gewicht (T)	Gemiddelde vangst		Aantal vaartuigen	Aantal reizen	Gewicht (T)	Gemiddelde vangst	
				p/reis (T)	p/100U.V. x Pk (kg)				p/reis (T)	p/U.V. x 100Pk (kg)
1953-54	23	140	7.833	56,0	113	92	778	12.639	6,7	497
1954-55	12	57	2.466	43,3	85	30	875	9.889	11,3	399
1955-56	15	52	1.229	23,6	82	85	1.179	11.528	9,8	302
1956-57	9	20	616	30,8	47	56	381	2.422	6,4	137
1957-58	6	17	602	35,-	48	22	183	1.367	7,-	157
1958-59	10	46	805	17,5	41	18	164	1.221	7,4	64
1959-60	7	31	616	19,9	32	25	234	2.164	9,2	98
1960-61	2	13	256	19,6	44	25	256	2.508	9,8	222
1961-62	4	16	368	23,-	61	63	343	2.836	8,3	167
1962-63 (3)	4	18	372	20,7	37	18	164	686	4,2	60

(1) Alle gebieden

(2) Zuidelijke Noordzee en Engels Kanaal

(3) Voor de bordentreil slechts tot en met oktober 1962

Het aantal vaartuigen dat de haringvisserij met de bordentreil uitoefent, verminderd van 23 in 1953-54 tot 4 in 1962-63. In dezelfde periode kwam het aantal reizen van 140 op 18, terwijl de gemiddelde vangst per reis van 56 ton op 20,7 ton viel. De vangst per 100 zee-uur x P.K. liep terug van 113 ton (1953-54) tot 37 ton (1962-63).

Voor de visserij met de pelagische treil daalde, in een periode van tien seizoenen, het aantal vaartuigen van 92 tot 18 eenheden, het aantal reizen van 778 tot 164 en de gemiddelde vangst per reis van 6,7 ton tot 4,2 ton ; de vangst per 100 zee-uur x P.K. ging van 497 ton tot 60 ton.

Een grotere belangstelling voor de haringvisserij zou volgens de werkgroep bekomen kunnen worden door het aanpassen van het vistuig, zodanig dat het haringseizoen kan worden verlengd.

Deze stelling kan als volgt verduidelijkt worden. De haringgronden die de Belgische vloot interesseren kunnen ingedeeld worden in drie gebieden, nl.

- (a) het Noorden van Engeland, Small's, Ierse zee, enz.
- (b) de "Engelse Wal", Zilver Pit, Doggersbank, enz.
- (c) het Kanaal, Sandettie, enz.

De vistuigen die op de schepen voor deze gronden zouden gebruikt moeten worden, zijn :

(a) voor gebied 1 : het bodemnet ; op sommige perioden van het jaar vormt het pelagisch net, getrokken door één vaartuig, een zeer goede aanvulling ;

(b) voor gebied 2 : het atoomnet met netsonde getrokken door twee schepen (1).;

(1) Belgische vaartuigen hebben herhaalde maal vruchteloos een atoomnet zonder netsonde geprobeerd.

(c) voor gebied 3 : het atoomnet zonder netsonde getrokken door twee vaartuigen.

De eenheden die gebied 1 opzoeken, gaan niet in het gebied 3 vissen, daar zij niet aangepast zijn voor de spanvisserij (1). De schepen die gebied 3 bevissen, zoeken niet de gebieden 1 en 2 op ; er werden wel pogingen gedaan om gebied 2 te bevissen, doch zonder afdoende resultaten.

Uit dit alles komt naar voren dat de vaartuigen voldoende uitgerust moeten zijn willen zij deze drie gebieden bevissen of met andere woorden wil men de haringperiode voor alle kategoriën van haringtrawlers kunnen verlengen. Dit vereist dat deze schepen, uitgerust zijn (a) met bodemnetten en één of tweeboots pelagische trawlnetten en (b) met een netsonde. Verder moeten zij zowel over de zij als over het hek (voor pelagische netten) kunnen vissen ; hierdoor kan inspanning en tijd gewonnen worden. Dit laatste kan zonder veel kosten geschieden.

§ 3. Economische aspecten van de haringvisserij.

Ten aanzien van de economische aspecten van de haringvisserij heeft de werkgroep kunnen besluiten dat :
(a) de interesse voor de haringvisserij om reden van opbrengst steeds minder en minder wordt en (b) de investering in haringnetten economisch niet meer te verantwoorden is.

(1) De spanvisserij **met** grote schepen blijkt evenwel mogelijk. Hier kan verwezen worden naar de Duitse experimenten.

Anderzijds heeft de werkgroep de eisen van de visverwerkende nijverheid met betrekking tot de aanvoer van de haring als volgt kunnen formuleren.:

(a) Een goede kwaliteit:

Met betrekking tot de kwaliteit wordt niet alleen bedoeld de graad van versheid, doch tevens de aanvoer van de voor verwerkingsdoeleinden geschikte haringsoort.

(b) Een regelmatige en voldoende bevoorrading:

De sporadische aanvoer van haring is een dodend element voor de visverwerkende sektor. Verder moeten bij gebrek aan aanvoer in eigen havens, bestellingen gedaan worden in het buitenland ; deze aankopen worden dan betrokken ofwel de erop volgende dag indien het verse haring betreft, ofwel enkele weken nadien indien het bevroren haring betreft.

Ook dient geciteerd te worden dat een onregelmatige aanvoer het aanleggen van reserves in zich houdt ; wegens de bewaringsmiddelen die eraan toegevoegd worden (zoutijs-diepvries) brengt dit een aanzienlijke verhoging van de kostprijs van de grondstof met zich mede.

Ter illustratie van de bevoorradingsmogelijkheden in het buitenland werden onderstaande gegevens (tabel 5) bijeengebracht.

Tabel 5 - Totale haringaanvoer in ton in de Europese landen, 1948-60 (a)

Landen	1948	1950	1955	1958	1959	1960
België	22.468	10.434	19.882	2.415	3.125	3.701
Denemarken	25.981	26.341	155.609	297.054	246.366	202.205
Engeland	119.772	77.665	41.130	25.780	22.514	16.875
Faroë-eilanden	-	-	13.115	17.688	13.695	10.972
Finland	16.873	14.346	32.300	30.700	36.366	35.800
Frankrijk	76.645	61.703	60.103	38.899	40.328	36.182
Duitsland	119.357	221.029	368.360	259.530	281.249	193.580
Holland	139.304	113.323	126.112	125.122	122.105	127.175
IJsland	150.122	60.441	53.592	107.484	182.601	136.437
Ierland	3.711	3.392	4.828	12.640	15.404	21.204
N.Ierland	2.512	1.533	2.461	3.641	3.711	4.668
Noorwegen	961.315	893.861	1.134.024	607.587	716.646	690.090
Polen	-	-	54.718	71.434	85.827	94.711
Schotland	147.989	101.461	122.267	83.270	112.709	89.535
Zweden	95.664	91.840	122.657	118.410	139.007	150.165
U.S.S.R.	-	-	310.310	496.160	536.374	583.358
Totaal	1.881.713	1.677.369	2.621.468	2.297.814	2.558.027	2.396.658

(a) Bron : Bulletin Statistique des Pêches Maritimes (Kopenhagen)

(c) Gunstige prijzen

Een regelmatige aanvoer van de grondstof betekent in de regel een regelmatige aankoopprijs. Over het algemeen is de marktstructuur zo, dat bij grote aan-

voeren de verwerkende bedrijven de marktprijs bepalen, terwijl bij zeer geringe aanvoer het de verse handel is ; dit laatste omvat uiteraard dan ook een zeer speculatief element.

(d) Gelijkheid van aankoopvoorwaarden

In de Europese Economische Gemeenschap is het noodzakelijk dat alle partners dezelfde wijze van verkoop toepassen. Deze gelijkheid moet zowel liggen op het vlak van het gewicht als op dit van de aankoopvoorwaarden. Bij wijze van voorbeeld kan worden vermeld dat de toeslag op het gewicht van aanvoerhaven tot aanvoerhaven varieert en dat voor wat de aankoopprijs zelf betreft, in België 9 % overdrachtaks bij de aankoop en 12 % taks bij de invoer wordt gerekend, daar waar in Nederland geen taksheffing bestaat in de vismijn en bij de verdere transacties van de grondstof.

De werkgroep suggereert dan ook :

A. Op nationaal vlak.

1. De uitbouw van een poolvorming, waarbij :

(a) een aantal vaartuigen zich verbinden op haring te gaan, teneinde een regelmatige aanvoer van haring te verzekeren ;

(b) deze vaartuigen zich zouden onderwerpen aan een bepaalde aanvoerregeling, om te kunnen voorzien in de continuïteit van aanvoer ;

(c) deze vaartuigen zich aan bepaalde kwaliteitsvoorschriften zouden houden ;

(d) aan deze vaartuigen een sterke technische steun van de commissie voor T.W.O.Z. zou verleend worden en

(e) een prijssysteem zou uitgewerkt worden, nl. door het invoeren van een seizoengarantieprijs voor de aangevoerde haring.

2. De egalisatie van aankoopprijs

De Belgische visverwerkende bedrijven, die grondstof hebben aangekocht op de Belgische markt, moeten gecompenseerd worden door een verschil, welke als basis heeft de marktprijs van de in België aangekochte haring en de gemiddelde prijs van de haring op de internationale markt.

Er dient verder ook gestreeft te worden naar de gelijkheid in gewichtsvoorwaarden en naar het aanschaffen van de taxatie aan de bron bij de aankoop van grondstof voor de verwerkende bedrijven.

3. Het intens volgen van het wetenschappelijk onderzoek in de verwerkingssector.

B. Op internationaal vlak.

Om de bevoorrading aan haring te verzekeren, kan ook gedacht worden aan (a) een wijziging van de beperkingspolitiek en (b) de rechtstreekse aanvoer.

1. De kwalitatieve en kwantitatieve beperkingen.

(a) Kwalitatieve beperkingen.

(i) Tot op 1 januari 1962 mocht de haring in België vrij van invoerrechten uit het buitenland betrokken worden.

Op 1 januari 1962 werd een eerste aanpassing van het Belgische douanetarief aan het gemeenschappelijk buitentarief doorgevoerd. Dit had tot gevolg dat volgende heffingssysteem van kracht werd :

	<u>E.E.G.-landen</u>	<u>Derde landen</u>
- van 15/2 t/m 15/6	0 %	0 %
- van 16/6 t/m 14/2	0 %	6 %

Een eigenaardigheid zit wel bij de invoer van haringfilets. Vermits in het douanetarief voor deze filets geen onderscheid wordt gemaakt, moet momenteel gedurende het ganse jaar een recht van 5,4 % betaald worden en zal uiteindelijk (1970) de heffing op 18 % komen.

Te noteren valt ook dat het gemeenschappelijk buitentarief voor haring zal bedragen : van 15/2 t/m 15/6 : 0 % en van 16/6 t/m 14/2 : 20 %.

(ii) In de overige lidstaten van de E.E.G. waren de invoerrechten voor haring vóór en na 1 januari als volgt (in percenten)

	Vóór 1 jan.		Na 1 jan.	
	E.E.G.	Derde landen	E.E.G.	Derde landen
Frankrijk				
- van 15/2 t/m 15/6 } - van 16/6 t/m 14/2 }	24,75	29,7	21,45 21,45	23,1 29,1
Italië				
- van 15/2 t/m 15/6 } -industriedoeleinden } -andere } - van 16/6 t/m 14/2 } -industriedoeleinden } -andere }	14,4	18	0 12,6 0 12,6	0 12,6 6 12,6
Nederland				
- van 15/2 t/m 15/6 } - van 16/6 t/m 14/2 }	0	0	0 0	0 6
West-Duitsland				
- van 15/2 t/m 15/6 } - van 16/6 t/m 14/2 }	0	0	0 0	0 6

(iii) Behalve de invoerrechten worden in de E.E.G.-landen ook nog andere taksen op de invoer van haring gelegd ; deze zijn evenwel zeer uiteenlopend van aard.

(iv) Aan West-Duitsland werd in 1962 een tariefcontingent op haring toegestaan : d.w.z. dat een hoeveelheid haring tegen nulrecht uit derde landen mocht worden betrokken. Aanvankelijk bedroeg de hoeveelheid 55.000 ton, doch dit cijfer werd nadien opgevoerd tot 70.000 ton.

De motivering die West-Duitsland naar voren bracht, lag in :

(a) vóór 1 januari 1962 werd haring met vrijdom van recht ingevoerd ;

(b) op de betrokken goederenmarkt kunnen in de E.E.G. geen ernstige storingen ontstaan ;

(c) de voorziening van de verwerkende industrie dient te geschieden op voorwaarden die een rationele ontwikkeling van de produktie en een expansie van het verbruik mogelijk maken ;

(d) de achteruitloop van de nationale aanvoer van haring, waardoor de verplichting ontstaat in steeds ~~grotere~~ mate uit andere voorzieningsbronnen haring te betrekken ;

(e) in het feit dat de communautaire produktie de behoeften niet kan dekken.

(v) Om de bevoorrading van haring in België op E.E.G.-vlak te vergemakkelijken ziet de werkgroep volgende mogelijkheden :

(a) de afschaffing van het buitentarief op haring t.o.v. derde landen ;

(b) het toekennen van een tariefcontingent voor haring aan België ;

(c) het wegwerken van de ongelijkheid inzake invoerrechten tussen haring en haringfilets.

(b) Kwantitatieve beperkingen.

De invoer van haring is in België aan geen hoeveelheidsbeperkingen ontworpen, noch uit landen van de

E.E.G., noch uit derde landen. Hier rijzen aldus geen speciale problemen.

2. De rechtstreekse aanvoer.

De rechtstreekse aanvoer van vis in Belgische vissershavens door vreemde vaartuigen is momenteel niet toegelaten krachtens de gemeentelijke vismijnreglementen.

Deze beperking zal moeten worden opgeheven bij de volledige realisatie van de E.E.G., vermits volgens het Verdrag van Rome elke discriminatie op grond van de nationaliteit ~~verboden~~ is (artikel 7).

Als oplossing van het bevoorradingsprobleem van haring suggereert de werkgroep evenwel nu reeds de toelating tot rechtstreekse aanvoer te regelen.

Wanneer de vraag zou rijzen of de vreemde vaartuigen voldoende aantrekking zullen vinden op de Belgische markt, kan overwogen worden bepaalde faciliteiten te verlenen.

*

* *

Samenstelling van de werkgroep

Voorzitter : P. HOVART.

Leden : R. BOELS, DESCHACHT, C. GILIS,
J. SÉGHERS, O. STRADIOT, J. VERHOEST.

Bijlage 1 - Haringaanvoer in ton uit de Noordzee (volgens het Bulletin Statistique des Pêches Maritimes, Kopenhagen)

I. Zuidelijk gebied van de Noordzee

Jaar	België	Dene- marken	Enge- land	Fran- krijk	Duits- land	Neder- land	Noor- wegen	Schot- land	Zwe- den	Polen	U.S.S.R.
1948	9.454	-	87.549	60.270	-	(1)	-	-	-	-	-
1949	7.831	-	53.977	43.988	(1)	(1)	-	-	-	-	-
1950	3.040	-	57.103	(1)	(1)	(1)	-	-	-	-	-
1951	2.015	-	55.273	(1)	(1)	(1)	-	-	-	-	-
1952	6.952	-	44.841	23.545	(1)	(1)	-	-	-	-	-
1953	9.001	-	45.212	31.677	(1)	(1)	-	-	-	-	-
1954	12.259	-	45.508	5.212	(1)	(1)	-	-	-	-	-
1955	14.566	-	18.985	11.751	(1)	(1)	-	-	-	4.272	(1)
1956	5.444	-	19.226	8.459	(1)	(1)	-	-	-	2.565	(1)
1957	1.202	-	19.217	8.174	11.592	(1)	-	-	-	1.922	(1)
1958	1.404	-	9.844	9.010	10.543	33.163	-	-	-	3.258	(1)
1959	2.464	-	6.260	10.492	9.718	17.979	-	-	-	3.064	(1)
1960	3.405	-	6.286	3.657	7.769	26.151	-	-	-	3.110	(1)

II. Centrale en Noordelijke Noordzee

1948	13.006	8.011	26.194	9.634	119.077	(1)	701.095	90.970	25.942	-	-
1949	8.990	4.082	16.644	9.133	213.332	(1)	507.910	56.418	24.994	-	-
1950	7.377	3.367	14.044	(1)	(1)	(1)	610.718	39.983	27.371	-	-
1951	5.605	4.141	17.110	(1)	(1)	(1)	557.357	44.170	31.027	-	-
1952	5.929	2.980	18.589	21.460	(1)	(1)	544.538	86.729	37.082	-	-
1953	7.186	2.617	22.964	16.195	(1)	(1)	540.170	89.829	37.297	-	-
1954	2.303	63.798	15.357	41.306	(1)	(1)	586.401	68.095	38.936	-	-
1955	1.080	71.421	17.969	34.244	(1)	(1)	646.981	77.322	46.692	33.371	(1)
1956	635	86.552	14.976	25.780	(1)	(1)	703.353	53.158	37.684	41.152	(1)
1957	623	93.333	12.059	17.544	224.080	(1)	357.002	42.146	48.841	44.871	(1)
1958	107	137.558	12.030	14.310	197.420	39.498	124.232	30.366	50.245	52.299	(1)
1959	539	129.648	14.725	12.763	234.280	97.371	157.297	50.850	57.180	65.667	(1)
1960	237	127.671	9.979	607	150.799	96.844	82.172	29.911	94.019	71.228	(1)

(1) Aanvoer niet volgens de gebieden ingedeeld ; hij is vermeld in de totale aanvoer.

Bijlage 2 - Haringaanvoer in ton uit de Noordzee (volgens het Bulletin Statistique des Pêches Maritimes, Kopenhagen)

III. Totale haringaanvoer uit de Noordzee

Jaar	België	Dene- marken	Enge- land	Fran- krijk	Duits- land	Neder- land	Noor- wegen	Schot- land	Zwe- den	Polen	U.S.S.R.	Totaal	%
1948	22.463	8.011	113.743	69.904	119.077	139.304	701.095	90.970	25.942	-	-	1.290.509	100,00
1949	16.821	4.082	70.621	53.121	213.332	109.857	507.910	56.418	24.994	-	-	1.057.156	81,92
1950	10.417	3.367	71.107	42.517	199.063	111.924	601.718	39.983	27.371	-	-	1.071.467	83,03
1951	7.620	4.141	72.383	120.334	258.458	124.726	557.357	44.170	31.027	-	-	1.220.216	94,55
1952	12.881	2.980	63.430	45.005	217.199	135.251	544.538	86.729	37.182	-	-	1.145.195	88,74
1953	16.187	2.617	68.176	47.872	250.268	158.974	540.170	89.829	37.297	-	-	1.211.390	93,87
1954	14.562	63.798	60.865	46.518	268.619	148.990	586.401	68.095	38.936	-	-	1.296.784	100,49
1955	15.646	71.421	36.954	45.995	303.021	126.112	646.981	77.322	46.692	37.643	2.415	1.410.202	109,27
1956	6.079	86.552	34.202	34.239	221.243	115.977	703.353	53.158	37.684	43.717	27.922	1.364.126	105,70
1957	1.825	93.333	31.276	25.718	235.672	128.742	357.002	42.146	48.841	46.793	36.486	1.047.834	81,20
1958	1.511	137.558	21.874	23.320	207.963	122.661	124.232	30.966	50.245	55.557	28.756	804.643	62,35
1959	3.003	129.648	20.985	23.255	243.998	115.050	157.297	50.850	57.180	68.731	39.479	909.476	70,47
1960	3.642	127.671	16.265	4.264	168.568	122.995	82.172	29.911	94.019	74.338	63.105	786.950	60,98